



ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΖ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1884.

ΑΡΙΘ. 193.

Συνδρο. ἔτης. ἐν Ἑλλάδι Φρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

» » » Ἐξωτερικῶν » 2.

Ἐν ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 39.

ΠΩΣ ΝΑ ΗΝΑΙ ΤΙΣ ΑΣΦΑΛΗΣ.

Ἀποφάσισον διὰ μᾶς, Θεοῦ βοηθοῦντος, νὰ ἀποστρέψῃσαι πᾶν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον δύναιται νὰ γείνη ἀφορμὴ πρὸς ἁμαρτίαν, διότι ὅστις θέλει νὰ ᾖ ἀσφαλὴς ἀπὸ κακῶν πράξεων, πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ἀφορμὰς. Ὅστις θέλει νὰ ᾖ ἀσφαλὴς, πρέπει νὰ μὴ πλησιάσῃ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κινδύνου. Πρέπει νὰ θεωρῆς τὴν καρδίαν σου ὡς πυριτιδαποθήκην καὶ μὲ μεγάλην προσοχὴν νὰ χειρίζῃσαι ἀκόμη καὶ ἓνα σπινθῆρα πειρασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριός μας μᾶς παραγγέλλει νὰ προσευχόμεθα, «καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν.» Ἄλλ' ἢ προσευχῆς αὐτῆ κατ' οὐδὲν θὰ ᾖ χρήσιμος, ἂν δὲν προσέχωμεν μὴ πέσωμεν εἰς αὐτόν.

ἄλλ' ὅστις κάμνει αὐτὸν ἐχθρόν του, ὀλίγον πρέπει νὰ ἐλπίζῃ παρὰ τῶν φίλων του.

Ἀκούσατε ταῦτα μετὰ προσοχῆς σεῖς, μικροὶ μου φίλοι, καὶ ἐξαγοράζετε πᾶσαν στιγμὴν τοῦ πολυτίμου τούτου καιροῦ σας, κατὰ τὸ ἔτος, εἰς τὸ ὅποιον εἰσῆλθετε, διὰ νὰ ᾖσθε καὶ κατασταθῆτε χρήσιμοι ἐν τῷ κόσμῳ καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Ὁ καιρὸς εἶναι ἡ κούνια τῆς ἐλπίδος, ἀλλ' ὁ τάφος τῆς φρεναπάτης. Ὁ χρόνος εἶναι ὁ αὐστηρὸς παιδευτὴς τῶν ἀφρόνων ἀλλ' ὁ σωτήριος σύμβουλος τῶν φρονίμων. Ἡ σοφία προπορεύεται αὐτοῦ, ἡ εὐχαίρα συμβαδίζει μετ' αὐτοῦ, ἡ δὲ μετάνοια ἀκολουθεῖ. Ὅστις κάμνει τὸν χρόνον φίλον του, ὀλίγον ἔχει νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του.



— Ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων εὐχεται πᾶσι τοῖς μικροῖς αὐτοῦ συνδρομηταῖς καὶ φίλοις εὐτυχεῖς τὸ νέον ἔτος 1884.

Ο ΧΕΙΜΩΝ.

1. Φύσσε πάλιν ὁ βορρᾶς μὲ θυμὸν Κι' ὁ γέρων μᾶς ἤλθε ψυχρὸς ὁ χειμῶν. Τ' ἀθρόνι τὴν φύσιν ὡς πρὶν δὲν ἔμνει, Ἡ γῆ μας ἀστόλιστος μένει γυμνή.

2. Κελάδημ' ἀφίνει ὁ κόραξ τραχὺ, Κι' ὁ βράχος μὲ πένθος τὸ κράν ἀντηχεῖ. Τὰ ρόδα, τὰ ἄνθη, τὰ φύλλα στὴν γῆν.

3. Ὁχρὰ τὰ σκεπάζει φθορὰ καὶ σιγῆ. Παντοῦ ἐρημία, παντοῦ σιωπὴ! Ἡ φύσις κοιμάται ὠχρὰ σκυθρωπῆ! Πῶς μοιάζει, Θεέ μου, ὁ μᾶρκος χειμῶν τῆν ὑστερινὴν ὕραν, τὸ τέλος (Α. Παράσχος.) ἡμῶν!

Χριστὸς γεννᾶται!

Χριστὸς γεννᾶται! φοβερὸν μυστήριον τελεῖται,  
Τὸ πᾶν τὸν Κύριον ἔμνει,  
Ἄγλλονται οἱ οὐρανοί,  
Ὁ κόσμος συγκινεῖται.

Χριστὸς γεννᾶται! ἄγγελοι ψάλλουν ἐν ἀρμονίᾳ  
«Δόξα Θεῷ ἐν Οὐρανοῖς,  
Εἰρήνη ἔστω ἐπὶ γῆς,  
Ἀνθρώποις εὐδοκία.»

Χριστὸς γεννᾶται! μάγοι τρεῖς ἔρχονται ἐκ Περσίας  
Δῶρα κομίζουν εἰς αὐτόν,